

פרק ב' – תקינה

**מתוך הצעת חוק לשינוי סדרי
עדיפויות לאומיים (תיקוני
חקיקה להשגת יעדי התקציב
לשנים 2013 ו-2014),
התשע"ג-2013**

הצעת חוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013

פרק א': מטרת החוק

1. מטרה. חוק זה בא לתקן חוקים שונים ולקבוע הוראות נוספות במטרה להביא להסדרת המצב הפיסקלי במשק הישראלי ולחזוק הצמיחה הכלכלית, תוך שינוי סדרי העדיפויות הלאומיים, צמצום פערים, הגדלת רמת התעסוקה ורמת הפריור במשק, הגברת התחרות והפחתת יוקר המחיה, ייעול המגזר הציבורי והעמקת גביית המסים, ובמטרה לעמוד בתקרת הגירעון ובמגבלת ההוצאה הממשלתית בכל אחת מהשנים 2013 ו-2014, והכל בהתאם ליעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות התקציב האמורות.

פרק ב': תקינה

2. תיקון חוק התקנים, בחוק התקנים, התשי"ג-1953¹ (בפרק זה – חוק התקנים) –

(1) לפני סעיף 1 יבוא:

“פרק א': הגדרות”;

ד ב ר י ה ס ב ר

חקיקה אחרים או תנאים אחרים שנקבעו בצו יבוא חופשי או בחיקוק אחר ושלא מכוח סמכותו של שר הכלכלה (להלן – תקן מחייב לעניין יבוא).

השימוש בתקינה כתנאי לייבוא טובין הוא חשוב לשם הבטחת בטיחות, בריאותו של אדם ואיכות הסביבה ויש להמשיך לאפשר את קיומה לגבי ייבוא טובין שהשימוש בו נדרש לשם הבטחה כאמור. עם זאת, השימוש בתקינה כתנאי לייבוא טובין ובמערך בדיקות התקינה לעניין ייבוא טובין שאינו נדרש לשם הבטחת השימוש בו כאמור, עלול להיות חסם הפוגע ברווחת העוסקים והצרכנים במשק. מדיניות של דרישת התאמת המצרך לתקן רשמי ככלל או לקבלת אישור התאמה לתקן הרשמי האמור בפרט, היא מדיניות סבירה ומקובלת לשם הבטחת שלומם ובטיחותם של ציבור המשתמשים במצרך כאשר יש במצרך סיכון בטיחותי או בריאותי, אך לצדה ניתן להבחין גם במודל של מדיניות תקינה לייבוא טובין עם דרישות אחרות או נוספות לבדיקת התאמה להוראות תקן רשמי. כך ניתן להבחין במודל של מדיניות תקינה לייבוא טובין במדינות מפותחות עם שווקים משמעותיים כדוגמת האיחוד האירופי, שבו במקום חובת בדיקה או קבלת אישור מגורם חיצוני לעניין טובין שאין לגביהם סיכון בטיחותי או בריאותי, די בהצהרת היצרן או היבואן על עמידה בדריקטיבה האירופית למצרך או בתנאי תקן שנכתב בהתאם לה. נוסף על כך בדיקות לאישור על עמידה בתקן נעשות במעבדות שהוסמכו על ידי מכוני התקינה, או על ידי גופי הסמכה אחרים, בלא הכרח שמעבדות אלה יפעלו באותה מדינה. הגישה של רשויות הפיקוח על היבוא באירופה מסתמכת, בין השאר, גם על אחריות היצרן או היבואן לעמידה

פרק ב' מטרת התיקון המוצע בחוק התקנים, כללי התשי"ג-1953 (להלן – חוק התקנים ובפקודת הייבוא והייצוא (נוסח חדש), התשל"ט-1979 (להלן – פקודת הייבוא והייצוא)) היא ליישם בחקיקה את המלצות הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי שמינה ראש הממשלה בראשות פרופ' מנואל טרכטנברג (להלן – ועדת טרכטנברג) בדבר ייבוא טובין למדינת ישראל.

ועדת טרכטנברג המליצה על הקלת הנטל הכלכלי המוטל על אזרחי מדינת ישראל באמצעות עידוד התחרות, לרבות ממקורות ייבוא, הפחתת הבירוקרטיה והגברת הסחר שבין ישראל לבין מדינות העולם.

המלצות ועדת טרכטנברג אומצו ביום 29 בינואר 2012 בהחלטת ממשלה 4191.

מדיניות התקינה לייבוא טובין לישראל מוסדרת מכוח שני דברי חקיקה עיקריים: חוק התקנים ופקודת הייבוא והייצוא. חוק התקנים מסמיך את מכוני התקנים לקבוע מפרטי תקנים ואת סמכותו של שר הכלכלה לקבוע את מפרטי התקנים כתקנים רשמיים שמעמדם כתקנה בעלת פועל תחיקתי.

צו יבוא חופשי, התשע"ב-2012 (להלן – צו יבוא חופשי), שהותקן מכוח פקודת הייבוא והייצוא, קובע לגבי טובין שקיים לגביהם תקן רשמי כי הללו חייבים לעמוד בדרישות התקן כתנאי לייבוא לישראל. נוסף על כך הוסמך מכוני התקנים בצו יבוא חופשי לבדוק את מידת התאמתם של הטובין לתקן הרשמי אם נקבע לגבי הטובין בצו כי הוא נדרש לאישור תקן רשמי לצורך ייבוא לישראל (להלן – אישור ת"ר). נוסף על התקנים הרשמיים ישנם תקנים שאינם רשמיים, המחייבים בייבוא טובין מכוח דברי

¹ ס"ח התשי"ג, עמ' 30; התשע"ב, עמ' 402.

- (א) בכותרת השוליים, במקום "פירושים" יבוא "הגדרות";
- (ב) בהגדרה "מצרך", המילה "פירוש" – תימחק;
- (ג) אחרי ההגדרה "מכירה" יבוא:
- "עוסק" – מי שמבצע אחת או יותר מהפעולות המנויות בסעיפים 9(א) ו-1(א);
- (ד) בהגדרה "מכירה", אחרי "לרבות" יבוא "שיווק";
- (ה) בהגדרה "השר", במקום "התעשייה והמסחר" יבוא "הכלכלה";
- (ו) אחרי ההגדרה "השר" יבוא "המשרד" – משרד הכלכלה;.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 לפסקאות (1), (3), (4), (7), (9), (12), (15), (16), (17), (18) ו-(19)

מוצע לחלק את החוק לפרקים לפי הנושאים המובאים בו.

לפסקה (2)

להגדרה "עוסק" – סעיף 9 לחוק התקנים קובע חובת שמירה על תקן רשמי. סעיפים קטנים (א) ו-(ב) שבו קובעים לאמור:

"(א) לא ייצר אדם מצרך, שמפרט שלו נקבע כתקן רשמי, ולא ימכרו, ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכה נקבעו כתקן רשמי, אלא אם התאימו המצרך או תהליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכרזה שבה הוכרז התקן כתקן רשמי.

(א1) נקבעו בתקן רשמי הוראות תחזוקה, התקנה או הפעלה של מצרך, יבוצעו הפעולות שנקבעו כאמור על ידי מי שחויב בכך בתקן הרשמי, בהתאם לדרישות התקן הרשמי."

מאחר שרשימת הפעולות המפורטות בסעיפים הקטנים האמורים חלה על עוסקים רבים מוצע להשתמש במונח אחיד, "עוסק", שיחול על כלל האנשים העוסקים בפעולה מהפעולות המפורטות בסעיפים הקטנים האמורים.

לתיקון ההגדרה "מכירה" – מוצע להרחיבה ולהחילה גם על שיווק.

להגדרות "השר" ו"המשרד" – מוצע להתאים את ההגדרות לשם השר והמשרד שהסמכות נתונה לו.

בדרישות להבטחת בטיחות השימוש במצרך כפי שנקבעו בדירקטיבה האירופית החלה על המצרך (להלן – דרישות חיוניות), גם בלא חובת בדיקת התאמת המצרך לתקן החל עליו. הדרישות החיוניות ורמת הבדיקה הנדרשת נקבעות בדירקטיבות השונות החלות על המצרכים השונים. כך קיימים באיחוד האירופי מצרכים שנדרשת לגביהם רק הצהרה של היבואן כאמור על התאמה לדרישות החיוניות שנקבעו בדירקטיבה למצרך ולצדם מצרכים הנדרשים גם למודלים של בדיקות התאמה לדרישות החיוניות. מדיניות זו של ניהול הסיכון מטילה על היצרן, על נציגו או על היבואן להצהיר על התאמת הטובין לדרישות החיוניות שנקבעו בדירקטיבה החלה על המצרך כתנאי לכניסתו לשטח האיחוד האירופי ולסימונו (EC Declaration of Conformity) (הצהרת אימות).

כדי לפקח על העמידה בדרישות הדירקטיבות, מבצעות רשויות הפיקוח באירופה ביקורות קבועות ואקראיות בנמלים ובשווקים עצמם.

ועדת דויטש שבחנה בשנת 2002 את מערך התקינה בישראל המליצה על יצירת מסלולים ירוקים לייבוא חלק מן המצרכים לישראל. המלצה זו הביאה לשיפור תנאי הייבוא לגבי חלק קטן מן הטובין המיובאים לישראל באמצעות חלוקת המצרכים בייבוא לקבוצות סיכון בטיחותי וקביעת התנאים לייבוא לצדם, ואולם כדי להפחית את הנטל הביורוקרטי על כלל הייבוא יש להרחיב את יישום המדיניות הזו באמצעות התיקון המוצע בחוק זה, תוך שמירה על חובת בדיקות של טובין בהתאם לסיכון הצפוי למשתמש בו, בהתאם לשיקול דעתו המקצועי של הממונה על התקינה, מחד גיסא והגברת מערך הפיקוח בשלב שיווקו של המצרך, מאידך גיסא.

(3) אחרי סעיף 1 יבוא:

“פרק ב’: מכון התקנים הישראלי והממונה על התקינה”;

(4) אחרי סעיף 5 יבוא:

“פרק ג’: עיבוד תקן והכרזה על תקן רשמי”;

(5) בסעיף 7(ב) –

(א) בפסקה (1), אחרי “תקינה בין-לאומית” יבוא “או תקינה” ואחרי “בקרב המדינות המפותחות” יבוא “עם שווקים משמעותיים (להלן – התקנים בין-לאומיים)”;

(ב) בפסקה (2), אחרי “קיימים תקנים” יבוא “בין-לאומיים” והמילים “במדינות המפותחות” – יימחקו;

(6) בסעיף 8(א), ברישה, במקום “האלה” יבוא “המפורטות בפסקאות (1) עד (6), ובלבד שאם היה התקן תקן שאינו תקן בין-לאומי כאמור בסעיף 7(ב), יחווה הממונה לשר את דעתו המנומקת בכתב כי אין תקן בין-לאומי מתאים שניתן לאמצו ולקבוע אותו כתקן”;

(7) אחרי סעיף 8 יבוא:

“פרק ד’: שמירה על תקן רשמי ואחריות עוסק

השתנה תקן בין-לאומי שאומץ כתקן רשמי יחולו הוראות שינוי בתקן בין-לאומי שאומץ בתקן רשמי אלה: 8א.

(1) המכון יביא את השינוי בתקן הבין-לאומי לאישורו בכתב של השר בתוך שלושה חודשים מיום כניסתו לתוקף של השינוי בתקן הבין-לאומי;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5)

המוצע את החסמים בסחר שבין ישראל לבין מדינות מפותחות עם שווקים משמעותיים ובעיקר כאלה שמקורם בהבדלי תקינה.

לפסקה (7)

לסעיף 8 המוצע

קביעת תקנים ישראליים מקוריים, הנבדלים מתקנים במדינות גדולות אחרות (להלן – תקנים מקוריים) וקביעתם כתקנים רשמיים או מחייבים עלולה להוות חסם בסחר החוץ של ישראל.

עד לשנת 2007 היו רוב התקנים הרשמיים והתקנים המחייבים תקנים מקוריים, מצב שהגביל יבוא של סחורות שעמדו בתקנים בין-לאומיים אך לא עמדו בדרישות הייחודיות של התקן הישראלי.

מיום כניסתו לתוקף של חוק התקנים (תיקון מס' 5), התש"ס-2000 (ס"ח התש"ס, עמ' 99) (להלן – תיקון 2007), מבצע מכון התקנים החלפה של תקנים רשמיים מקוריים בתקנים בין-לאומיים, כפי שמנחה סעיף 7 לחוק התקנים. עם זאת, תקנים רשמיים, טרם הוחלפו בתקנים בין-לאומיים או שהחלפתם אורכת זמן רב. לפיכך, מלבד התיקון המוצע בסעיף 8 לחוק התקנים (ראה דברי הסבר בפסקה (6)), מוצע להוסיף את סעיף 8א הקובע מסלול ברור ומהיר לאימוץ

סעיף 7 לחוק התקנים מעודד אימוץ תקינה בין-לאומית כתקנים ישראליים. מוצע לתקן את סעיף קטן (ב) שבו כך שמכון התקנים יוכל לאמץ ככלל תקינה בין-לאומית או תקינה הנוהגת בקרב המדינות המפותחות עם שווקים משמעותיים. התיקון האמור יגביר את האחידות בתקינה בין ישראל לבין מדינות עם שווקים משמעותיים. הדבר יקטין את החסמים הנובעים מהבדלי תקינה ישראלית לבין תקינה הנוהגת בקרב המדינות המפותחות עם שווקים משמעותיים וכן יקדם את הסחר הבין-לאומי בין מדינת ישראל לבין מדינות העולם עם שווקים משמעותיים על ידי עידוד הסכמי הכרה הדדיים בדבר התאמה לתקן רשמי ובכך גם יגביר את הוודאות בתוצאות בדיקה.

לפסקה (6)

מוצע לתקן את סעיף 8 לחוק התקנים שלפיו תקן ישראלי שקבע מכון התקנים ולא אימץ תקן בין-לאומי, שר הכלכלה יוכל להכריז עליו כתקן רשמי בהתאם לסמכותו, רק אם הממונה על התקינה חיווה את דעתו בכתב לשר, כי אין תקן בין-לאומי מתאים שניתן להכריז עליו כתקן רשמי. התיקון המוצע מעודד אימוץ תקנים בין-לאומיים כתקנים רשמיים ומצמצם את האפשרות לקביעת תקנים רשמיים שאינם תקנים ישראליים מקוריים. בכך מצמצם התיקון

(2) השר יאשר את השינוי בתקן הבין-לאומי שהביא המכון לשר ויכריז עליו כתקן רשמי לפי הוראות סעיף 8, אלא אם כן ביקש השר או המכון את המלצת ועדת האימוץ שמינה השר לפי הוראות סעיף 8 (להלן – ועדת האימוץ);

(3) ביקש השר או המכון את המלצת ועדת האימוץ כאמור בפסקה (2) יחולו הוראות אלה:

(א) ועדת האימוץ תבחן את השינוי בתקן הבין-לאומי ותמליץ למכון על אימוצו, במלואו או בחלקו, וכן רשאית ועדת האימוץ להמליץ על דחייתו של השינוי או על אימוצו תוך התאמות שתמליץ;

(ב) ועדת האימוץ תימנע, ככל האפשר, מהמלצה למכון על ביצוע התאמות לא הכרחיות או על דחיית השינוי שנעשה בתקן הבין-לאומי, כולו או חלקו;

(ג) ועדת האימוץ תיתן את המלצתה למכון בתוך שלושה חודשים מיום פניית השר או המכון, לפי העניין, ותפרסם באתר האינטרנט של המשרד את המלצתה והנימוקים לה; ועדת האימוץ לא תפרסם בהמלצתה ובנימוקים לה מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981² (להלן – חוק הגנת הפרטיות);

(4) (א) לא קיבל המכון את המלצת ועדת האימוץ, כולה או חלקה, יודיע המכון בהודעה בכתב לשר בתוך 30 ימים מיום מסירת ההמלצה על החלטתו, וכן יצרף להודעתו לשר את נימוקיו להחלטתו ואת המלצת ועדת האימוץ.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי סעיף 8א(3) להמליץ למכון התקנים על אימוץ השינוי הבין-לאומי במלואו או בחלקו, על דחייתו או על אימוצו תוך קביעת התאמות נדרשות בשים לב שלא לקבוע התאמות שאינן הכרחיות. המלצת ועדת האימוץ כאמור תינתן בתוך שלושה חודשים מיום פניית השר או מכון התקנים לצורך בחינתה את השינוי בתקן הבין-לאומי והיא תפורסם בצירוף הנימוקים לה באתר האינטרנט של משרד הכלכלה בסייגים שנקבעו לעניין אי-מסירת מידע כאמור בסעיף 8א(3)(ג). עם זאת, מוצע לקבוע בסעיף 8א(4), כי מכון התקנים רשאי לדחות את המלצת ועדת האימוץ כולה או חלקה, אך נדרש להעביר בתוך 30 ימים את החלטתו המנומקת בכתב לשר הכלכלה ולפרסם באתר האינטרנט של המכון את החלטתו ואת נימוקיו לדחיית המלצת ועדת האימוץ, בסייגים שנקבעו לעניין מידע כאמור בסעיף 8א(5). עוד מוצע לקבוע בסעיף 8א(4)(ב) כי כאשר החליט מכון התקנים לקבל את המלצת ועדת האימוץ הוא ימשיך בעיבוד התקן ויעביר את השינוי לשר בתוך 30 ימים מיום קבלת ההמלצה. יודגש כי אין בהחלטת ועדת האימוץ

שינויים בתקנים בין-לאומיים כתקנים רשמיים. המסלול שנקבע בתיקון 2007 מטרתו ליצור דרך מהירה וברורה לאימוץ שינוי בתקן בין-לאומי תוך צמצום האפשרות לחסמי ייבוא טובין לתוך ישראל בשל אי-קליטת שינוי התקן הבין-לאומי בתקן הרשמי אשר נדרש היבואן לעמוד בו בשערי הכניסה לישראל, וזאת תוך הבטחת בטיחותו, שלומו ובריאותו של האדם ואיכות הסביבה. כך נקבע בסעיף 8(1) כי על המכון להביא לאישור שר הכלכלה את השינוי בתקן הבין-לאומי בתוך שלושה חודשים מיום כניסתו לתוקף של השינוי בתקן הבין-לאומי לצורך אימוצו כתקן רשמי, אלא אם כן השר או מכון התקנים ביקשו את המלצת ועדת האימוץ כאמור בסעיף 8א(2). תפקידה של ועדת האימוץ כמשמעותה בסעיף 8 המוצע הוא לבחון את השינוי בתקן הבין-לאומי שנדרש השר לאשרו כתקן רשמי וכן האם נדרש השינוי האמור להתאמות לשוק הישראלי ותנאיו כאמור בסעיף 8א(3).

ביקש השר או מכון התקנים לקבל את המלצת ועדת האימוץ לשינוי בתקן בין-לאומי רשאית ועדת האימוץ

² ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשע"א, עמ' 758.

(ב) קיבל המכון את המלצת ועדת האימוץ, ימשיך בעיבוד התקן בהתאם להוראות חוק זה ויעביר את השינוי בתקן לשר בתוך 30 ימים מיום מסירת ההמלצה;

(5) הודיע המכון לשר על החלטתו כאמור בפסקה (4)(א), יפרסם המכון את ההחלטה ואת הנימוקים לה באתר האינטרנט של המכון; המכון לא יפרסם בהחלטה ובנימוקים לה כל מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

8.ב. ועדת אימוץ (א) השר ימנה ועדת אימוץ שתפקידה לבחון את השינויים בתקנים הבין-לאומיים לפי סעיף 8.א.

(ב) ועדת האימוץ תהיה בת שלושה חברים ושני נציגי משקיפים, כמפורט להלן:

(1) הממונה על התקינה (להלן – הממונה);

(2) נציג המכון לפי המלצת המנהל הכללי של מכון התקנים מבין עובדי המכון;

(3) נציג ציבור שהוא נציג ארגוני צרכנים המייצג את ציבור הצרכנים כמשמעותם בסעיף 31(ג) לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981³ (להלן – חוק הגנת הצרכן), ושעליו ימליץ הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן כמשמעותו בחוק הגנת הצרכן, מתוך רשימות שהוגשו לו על ידי ארגוני הצרכנים כמשמעותם בסעיף 31(ג) לחוק הגנת הצרכן כאמור;

(4) נציג ציבור התעשיינים שעליו המליצה לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, שישמש כמשקיף;

(5) נציג ציבור היבואנים שעליו המליץ איגוד לשכות המסחר, שישמש כמשקיף.

(ג) לא ימונה לחבר ועדת האימוץ או למשקיף בה מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדת האימוץ;

(2) הוגש נגדו כתב אישום בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן לגביו פסק דין סופי;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפניית השר או מכון התקנים. בסעיף קטן (ב) מוצע הרכב החברים והמשקיפים בוועדת האימוץ, כללי התכנסות הוועדה ושיבותיה וכן סדר יומה מוצעים בסעיף קטן (ד). הסדרת מינוי חברי ועדת האימוץ וכללי ניגוד העניינים של החברים מוסדרים בסעיף קטן (ג), הקובע את התנאים למינוי חבר הוועדה או משקיף וסעיף קטן (ה) קובע את תקופות כהונתם של חברי הוועדה.

לגרוע מסמכות רשות מסוימת לפי סעיף 8(א)(ד) לחוק התקנים בטרם יכריז השר על התקן כתקן רשמי.

הממונה ומכון התקנים יפרסמו מידע אינטרנטי לציבור כאמור בסעיפים 8(3) ו-5(5).

לסעיף 8 ב המוצע

סעיף 8 ב המוצע קובע בסעיף קטן (א) את סמכותו של שר הכלכלה למנות את ועדת האימוץ שתפקידה לבחון את השינויים בתקנים הבין-לאומיים בהתאם

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כאמור לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו או של קרובו; לעניין זה – "עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו של חבר ועדת האימוץ או של משקיף בה, לפי העניין, או עניין של גוף שכל אחד מאלה או קרובו של כל אחד מהם, מנהלים או עובדים אחראים בו, או של גוף שיש לכל אחד מהם חלק בהון המניות שלו, בזכות לקבל רווחים, בזכות למנות מנהל או בזכות ההצבעה;

"קרוב" – בן זוג, הורה, הורי הורה, הורה של בן זוג, ילד, אח או אחות, או אדם אחר הסמוך על שולחנו של חבר ועדת האימוץ או משקיף בה, לפי העניין וכן בן זוג או ילד של כל אחד מהם.

(ד) יושב ראש ועדת האימוץ יהיה הממונה והוא יזמין את חברי הוועדה ואת המשקיפים, יקבע את זמן התכנסותה של הוועדה, את מקום ישיבתה ואת סדר יומה.

(ה) חברי ועדת האימוץ ומשקיפים שמונו לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ה) יתמנו לתקופה של שלוש שנים וניתן לשוב ולמנותם לתקופה נוספת בדרך שמונו.

(א) המניין החוקי לדיוני ועדת האימוץ ולהחלטותיה הוא שלושת החברים. 78. סדרי הדיון

(ב) החלטות הוועדה יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים בהצבעה ובלבד שיושב ראש הוועדה נמנה על הנוכחים בהצבעה; היו הדעות שקולות יכריע יושב ראש הוועדה.

(ג) לא התקיים מניין חוקי כאמור תתכנס ועדת האימוץ פעם נוספת בתוך שבעה ימים מהמועד שנקבע להתכנסותה הקודמת; התכנסה הוועדה בתוך שבעה ימים כאמור, יתקבלו החלטות הוועדה ברוב דעות הנוכחים ובלבד שיושב ראש הוועדה נוכח בישיבה; היו הדעות שקולות יכריע יושב ראש הוועדה.

ועדת האימוץ תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה, ככל שלא נקבעו בחוק זה והיא רשאית לשם ביצוע תפקידיה לשמוע כל אדם ולבקש מכל אדם הנוגע לדבר תפקידה, למסור לה מידע ומסמך הנוגע לתפקידה וכפי שתבקש; לעניין זה – 78. ישיבות ועדת האימוץ

ד ב ר י ה ס ב ר

ולהסמיכה לשמוע כל אדם ולבקש מכל אדם הנוגע לדבר תפקידה למסור לה מידע ומסמך לשם מילוי תפקידה. סעיף 8 המוצע קובע כללים שעל חבר ועדה או משקיף למלא כאשר הוא עלול להימצא במצב של ניגוד עניינים, סעיף 18 המוצע, מסדיר את דרכי פקיעת חברותו של חבר

לסעיפים 78 עד 81 המוצע

מוצע לקבוע את סדרי הדיון שיחולו על ועדת האימוץ והחלטותיה (סעיף 78).

בסעיף 78 מוצע לאפשר לוועדת האימוץ לקבוע את סדרי עבודתה ודיוניה ככל שלא נקבעו בחוק התקנים

"מסמך" – לרבות מידע הנוגע לתקן, תעודות או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁴ (להלן – חוק המחשבים);

"מידע" – למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.

ניגוד עניינים 8ה. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף יימנע מהשתתפות בדיון

ומהצבעה בישיבות הוועדה, אם הנושא עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו, ולא יטפל במסגרת תפקידו בנושא העלול לגרום לו להימצא במצב כאמור גם מחוץ לישיבות ועדת האימוץ.

(ב) התברר לחבר ועדת האימוץ משקיף כי הנושא הנדון בישיבת הוועדה או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (א), יודיע בלא דיחוי על כך ליושב ראש הוועדה או לשר, לפי העניין, ויפעל על פי הוראותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, חבר ועדת האימוץ או משקיף רשאי להביא בחשבון גם את ענייניו של הגוף, או הציבור שהוא נציגם ולא יראו אותו כמצוי במצב של ניגוד עניינים בשל כך בלבד.

(ד) בסעיף זה, "עניין אישי" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 8(ג)(3).

פקיעת כהונה 18. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף יחדל לכהן לפני תום

תקופת כהונתו, בהתקיים, לגבי כל אחד מהם אחד מאלה, לפי העניין:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר ועדת אימוץ או משקיף, לפי העניין;

(3) התקיימה אחת הנסיבות הפוסלות אותו מלהתמנות כחבר ועדת האימוץ או משקיף, לפי העניין;

(4) הוא חדל לייצג את הגוף שמינה אותו כמייצגו בוועדת האימוץ.

(ב) הוגש כתב אישום נגד חבר ועדת האימוץ או נגד משקיף, בשל עבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה סבור השר כי אין הוא ראוי לכהן כחבר הוועדה או כמשקיף, לפי העניין, רשאי השר להשעותו מכהונתו עד לסיום ההליך בעניינו ולמנות לו ממלא מקום למשך תקופת ההשעיה.

ד ב ר י ה ס ב ר

המוצע קובע כי תוקף פעולותיה של הוועדה לא ייפגע מחמת שהתפנה מקומו של חבר או משקיף או מחמת

או משקיף, וסעיף 18 המוצע קובע את הנסיבות שבהן רשאי השר להעביר חבר או משקיף מכהונתו. סעיף 18

⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

- העברה מכהונה 18. השר רשאי להעביר חבר ועדת אימוץ שמונה או משקיף מכהונתו, לפני תום תקופת כהונתו ולמנות חבר או משקיף במקומו אם מתקיים אחד מאלה:
- (1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
- (2) נעדר משלוש ישיבות רצופות של ועדת האימוץ או מחמש ישיבות בתקופה של שנה אחת; חבר או משקיף שהועבר מכהונתו משום שנעדר כאמור, רשאי השר לשוב ולמנותו, מטעמים שיירשמו תוך ציון העובדה שהוא מתמנה אף שהועבר מכהונתו כאמור.
- תוקף פעולות 8.ח. קיום ועדת האימוץ, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר ועדת האימוץ או משקיף, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי ועדת האימוץ מכהנים כדין.
- תחולת חוקים 8.ט. דין חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה כדין עובד המדינה, לעניין חיקוקים אלה:
- (1) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979⁵;
- (2) חוק העונשין, התשל"ז-1977⁶, לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי הציבור;
- (3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969⁷;
- (4) פקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971⁸.
- גמול 8.י. (א) חבר ועדת האימוץ או משקיף לא יקבל שכר בעד כהונתו.
- (ב) חבר ועדת האימוץ שאינו עובד המדינה, עובד גוף מתוקצב או עובד בגוף שאותו הוא מייצג בוועדת האימוץ, זכאי לקבל גמול מהמשרד בעבור השתתפות בישיבות ועדת האימוץ, ובלבד שאינו זכאי לקבל תמורה בעבור ההשתתפות ממקור אחר.
- (ג) חבר ועדת האימוץ שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (ב) זכאי לקבל מהמשרד החזר הוצאות שהוציא לצורך ההשתתפות בישיבות ועדת האימוץ, ובלבד שאינו זכאי לקבל החזר הוצאות ממקור אחר.

ד ב ר י ה ס ב ר

(מתנות), חוק העונשין לעניין ההוראות הנוגעות לעובדי ציבור, חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), ופקודת הראיות. סעיף 8 קובע כי חבר ועדת האימוץ לא יקבל שכר בעד כהונתו בוועדה, אך חבר ועדת האימוץ שאינו עובד

ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חברי הוועדה מכהנים כדין. סעיף 8ט המוצע קובע כי דין חבר ועדת האימוץ ומשקיף שאינם עובדי המדינה כדין עובדי המדינה לעניין ארבעה חיקוקים והם – חוק שירות הציבור

⁵ ס"ח התש"ם, עמ' 2.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(ד) שר האוצר בהתייעצות עם השר, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישולם גמול והחזר הוצאות לפי סעיף זה לחברי ועדת האימוץ ואת שיעוריהם.

(ה) בסעיף זה, "עובד המדינה" ו"עובד גוף מתוקצב" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁹;

(8) בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (א1) יבוא:

"(2א) (1) עוסק יודיע בלא דיחוי לממונה בהתקיים אחד או יותר מאלה:

(א) נודע לעוסק כי מצרך שייבא, ייצר, מכר, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה, לא עומד בדרישות התקן הרשמי החל על המצרך, או שקיימת הסתברות לא-עמידתו של המצרך כאמור בדרישות התקן הרשמי החל עליו; אין בהוראת סעיף זה כדי לגרוע מחובתו של עוסק לעניין התאמת המצרך לתקן רשמי לפי הוראות סעיף קטן(א) או (א1);

(ב) נודע לעוסק על כל פגיעה שנגרמה לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, בשל מצרך שייצר, מכר, ייבא, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה וחלים על המצרך כאמור דרישות תקן רשמי, או נודע לעוסק על פגיעה כאמור אשר עלולה להיגרם בשל מצרך כאמור ואשר חלים עליו דרישות תקן רשמי.

(2) בהודעה לממונה לפי הוראות סעיף קטן (א), יודיע עוסק לממונה גם על הפעולות שנקט, ככל שנקט, למניעת השימוש במצרך או מניעת יבואו, ייצורו, מכירתו, תחזוקתו, אחסנתו או מניעת השימוש בו בתהליכי העבודה, לפי העניין.

(3) עוסק ישמור תלונות שהתקבלו אצלו ביחס לסיכונים שנגרמו, או שעלולים להיגרם, לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם ממצרך שייצר, מכר, ייבא, תחזק או השתמש בו בתהליכי עבודה, ובלבד שחל עליו תקן רשמי; עוסק ישמור רשומות של תלונות שהתקבלו כאמור כל עוד המצרך האמור נמכר או מוצג למכירה, בין על ידו ובין על ידי מי שהוא שיווק לו את המצרך ולתקופה של שבע שנים לפחות מיום הפסקת מכירתו או הצגתו למכירה כאמור⁹;

ד ב ר י ה ס ב ר

קטן (א) המוצע. בהתאם לאמור יודיע עוסק לממונה על מצרך שנודע שלא עומד בדרישות תקן רשמי או שקיימת הסתברות כזאת. כמו כן, כאשר נודע לעוסק על פגיעה שנגרמה לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה בשל מצרך שחלות עליו דרישות תקן רשמי או על פגיעה כאמור אשר עלולה להתרחש;

(ב) יודיע בהודעה האמורה על פעולות שנקט למניעת השימוש במצרך או מניעת הפעולות של עוסק בסעיף קטן (ג) מוצע לקבוע את חובתו של עוסק לשמור רשומות של תלונות שהתקבלו ביחס לסיכונים שנגרמו או עלולים להיגרם לאדם ממצרך ובלבד שחל על המצרך גם תקן

המדינה, עובד גוף מתוקצב או עובד בגוף שאותו הוא מייצג זכאי לקבל גמול בעבור השתתפות בישיבות הוועדה אם הוא אינו זכאי לקבל תמורה בעבור ההשתתפות ממקור אחר. עוד נקבע כי חבר ועדת האימוץ שאינו זכאי לגמול זכאי לקבל החזר הוצאות.

לפסקה (8)

בסעיף 9(2א) מוצע לקבוע את אחריותו של עוסק לגבי שלושה מקרים בלהלן: כי עוסק –

(א) יודיע לממונה בלא דיחוי בהתקיים אחד או יותר מהמקרים המפורטים בסעיפי המשנה (1) עד (2) של סעיף

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

“פרק ה’: ביקורת והבטחת השמירה על תקן רשמי”;

(10) בסעיף 10 –

(א) בסעיף קטן (א), אחרי “בקורת” יבוא “ולקיים פיקוח”;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א1) הממונה רשאי למנות מפקחים מקרב עובדי המשרד או מפקחים מקרב עובדי המדינה שאינם עובדי המשרד, שיהיו נתונים להם הסמכויות לביצוע פיקוח לפי סעיף קטן (ב), כולן או חלקן, לשם קיום פיקוח לפי חוק זה; הודעה על מינוי מפקח לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.”;

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, במקום “בעריכת בקורת” יבוא “בקיום פיקוח” ובמקום “וכל אדם שהוסמך לכך על ידי הממונה” יבוא “ומפקח”;

(2) בפסקה (1), הסיפה החל במילים “הוראות הסעיפים 19–23” – תימחק;

(3) במקום פסקאות (3) עד (5) יבוא:

“(3) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(4) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר, לרבות מעוסק, להציג לפניו כל מידע או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של ההוראות לפי חוק זה או להקל על ביצוען; הממונה יהיה רשאי לדרוש גם מידע או מסמך אף אם לא הודיע לו עוסק לפי הוראת סעיף 9(א2), ובלבד שנוכח כי קיים טעם לדרישת המידע הנוסף כאמור; לעניין זה –

“מסמך” – לרבות תעודות או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;

“מידע” – לרבות כל מידע הנוגע לתקן החל על מצרך או בדבר ייבואו, ייצורו או מכירתו של המצרך או בדבר מאפייני המצרך ותכולתו, דרכי ייצורו, הוראות בדבר השימוש בו, תוצאות בדיקות שנערכו לגבי המצרך והמסקנות לגביו, מידע בדבר הפצתו או מכירתו, וזהות הצרכנים שרכשו אותו, או רשומות של תלונות שהתקבלו לגביו כאמור בהוראת סעיף 9(א2); למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות.”;

ד ב ר י ה ס ב ר

החוק. סעיף קטן (ב) מעגן את סמכותו של הממונה גם להסמיך אדם לשם כך. מוצע לתקן את סעיף 10 ולהבהיר בו כי יש לקיים ביקורת ופיקוח על קיום הוראות החוק. מוצע לקבוע בסעיף קטן (א) את הסמכות המפורשת של הממונה גם לפקח על קיום הוראות החוק ולמנות מפקחים מקרב עובדי משרדו או מקרב עובדי המדינה שאינם מקרב עובדי משרדו וזאת במקום ההסדר שהיה קבוע עד כה בדבר ביקורת באמצעות הסמכה שנתן הממונה לאדם וביניהם לעובדי משרד ממשלתי אחר שהמצרך נמצא בתחום אחריותם כאמור בסעיף 10(ב) לחוק.

רשמי. כדי לתחום את משך הזמן בדבר חובתו של עוסק לשמור רשומות של תלונות כאמור;

(ג) ישמור תלונות שהתקבלו לגבי מצרך, כל עוד המצרך האמור נמכר או מוצג למכירה בין על ידיו ובין על ידי מי שהוא שיווק לו את המצרך ולתקופה של שבע שנים לפחות מיום הפסקת מכירתו או הצגתו למכירה כאמור.

לפסקה (10)

סעיף 10 קובע את סמכותו של הממונה על התקינה לערוך ביקורות כדי לבדוק אם ממלאים אחרי הוראות

(ד) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי הממונה או מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹⁰, בשינויים המחוייבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹¹ (בסעיף זה – פקודת המעצר וחיפוש), בשינויים המחוייבים;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש, ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחוייבים.

(ב2) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים כל אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו ולובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורה הממונה לעניין זה, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי הממונה, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו שאותה הוא יציג לפי דרישה;

(3) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי סעיף 10(ב) ו-10(ב1), כפי שקבע הממונה באישור השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים;

(4) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.;

(ה) סעיף קטן (ג) – בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

ומפקח שמונה על ידו מהסמכויות המינהליות שנקבעו בסעיף 10(ב). כך מוצע לקבוע בפסקה (ב1)(3) כי בעריכת פיקוח תינתן גם הסמכות לפי סעיפים 24, 26 עד 28 ו-45 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, ובשינויים המחוייבים וזאת כדי לתת לממונה ולמפקח שמינה את הסמכויות הנתונות על פי דין לבצע את הפיקוח ולאכוף את הוראות חוק התקנים כפי שקיימים בהסדרי חקיקה אחרים והרלוונטיים לעת הזאת. עוד מוצע לקבוע בסעיף את הסמכות לתפיסת חפץ ואת הזכות לבקש מבית המשפט צו חיפוש.

עוד מוצע להוסיף את סעיף קטן (ב2) אשר יתווה מערכת כללים מסודרת להפעלת סעיפים 10(ב) ו-10(ב1) בביצוע פיקוח, ולפיו מפקח שמונה על ידו הממונה תחול עליו חובת הזדהות באמצעות ענידה באופן גלוי

מוצע לתקן את סעיף 10(ב) ו-10(ג) לחוק, בין השאר למחוק את הסיפה בסעיף 10(ב), פסקה (1) החל במילים סעיפים 19 עד 23 וכן למחוק את פסקאות (3) עד (5) בסעיף 10(ב) לחוק לרבות מחיקת סעיף 10(ג) לחוק ובמקומם לקבוע הסדר סמכויות פיקוח בהתאם לדין הרלוונטי כיום לסמכויות פיקוח במישור הפלילי והמינהלי. כך את הסמכות של הממונה או מפקח, לדרוש מאדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה מזהה, להציג כל מידע או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצוען של הוראות חוק התקנים או להקל על ביצוען לרבות מידע בדבר הנדרש לפי סעיף 9(א2)(א) המוצע כאשר מצא כי קיים טעם לדרישת המידע כאמור.

מוצע להוסיף אחרי סעיף קטן (ב) את סעיף (ב1) ולייחד באופן נפרד את הסמכויות הפליליות הנתונות לממונה

¹⁰ חוקי א"י, כרך א', עמ' 439 (ע) 439, (א) 467.

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

10א. הממונה יהיה רשאי לעשות כל אחד מאלה:

(1) להורות לעוסק להודיע או לפרסם, לכל אדם הנוגע בדבר, כי מצרך או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות תקן רשמי החלים עליו, וכי המצרך או תהליך העבודה מסוכן לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או שקיימת הסתברות למסוכנות כאמור; ההודעה תהיה באופן שורה עליה הממונה; הממונה לא יורה לעוסק להודיע כאמור, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו;

(2) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו אם נוכח כי העוסק סירב להודיע, באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או שסבר כי קיים חשש מיידי לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, ורשאי הוא –

(א) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו גם בלא שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן לעוסק בהקדם האפשרי לאחר מכך;

(ב) לחייב את העוסק בהוצאות ההודעה או הפרסום, כולן או חלקן; על הטלת הוצאות הפרסום כאמור תחול פקודת המסים (גבייה)¹²;

(3) להודיע לכל אדם או לפרסם הודעה מטעמו על ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו לפי חוק זה, אם נוכח כי נגרמה פגיעה לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, או קיימת הסתברות שתיגרם פגיעה כאמור ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפרסום כאמור; סבר הממונה כי קיים חשש מיידי לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן לעוסק בהקדם האפשרי לאחר מכך.

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע בפסקה (1) את סמכותו של הממונה להורות לעוסק להודיע לכל אדם כי מצרך או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו, הוא מסוכן לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם או לאיכות הסביבה או שקיימת הסתברות למסוכנות כאמור. עוד מוצע לקבוע בפסקה (2) את הסמכות של הממונה לפרסם הודעה בדבר מסוכנות של מצרך או תהליך עבודה, במקרה שהעוסק סירב לפרסם הודעה מטעמו וכפי שהורה לו הממונה לפי פסקה (1) או שסבר הממונה כי קיים חשש מיידי המצריך את פרסומו. עוד מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה לחייב בהוצאות הפרסום, כולן או חלקן, את העוסק שסירב

תג מזהה ותעודה החתומה בידי הממונה המעידה על תפקיד וסמכויות שתוצג לפי דרישה (להלן – התעודה), ולבישת מדים.

לפסקה (11)

מוצע להוסיף את סעיף 10א לחוק בדבר סמכותו של הממונה להורות לעוסק להודיע בהודעה על מסוכנות של מצרך וזאת כדי לאפשר לממונה להגביר את מודעות הציבור למצרכים שקיימת בהם סכנה או עלולה להתקיים בהם סכנה בשל אי-התאמתם לדרישות תקן רשמי, או לפרסם הודעה מטעמו במקרה של שהעוסק סירב. כך

¹² חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

הודעה על הפסקת פעולות עוסק והשמדה 10.ב. (א) הממונה רשאי להורות לעוסק, בהודעה בכתב, להפסיק לייצר מצרך או להפסיק את מכירתו או את הצגתו לצורך מכירתו, אם מצא שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל על המצרך, וכן להורות על איסופו של המצרך למקום שקבע, החזרתו לעוסק שממנו קיבל את המצרך והכול באופן שיוורה ולאחר שנתן לעוסק הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ב) סבר הממונה כי קיים חשש לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור, בשל מצרך שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו ואין במתן הוראות לעוסק כאמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע את החשש כאמור, יהיה רשאי הממונה להורות לעוסק גם להשמיד את המצרך, והכול באופן שיוורה בהודעה, ולאחר שנתן לעוסק הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ג) סבר הממונה כי קיים חשש מידי לשלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם, או לאיכות הסביבה, או עלול להתקיים חשש כאמור, יהיה רשאי הממונה להורות לעוסק, בצו, לפי סעיף קטן (א) או (ב) בלי שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן לעוסק בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(12) אחרי סעיף 10(ד) יבוא:

“פרק ו': תו תקן”;

(13) אחרי סעיף 11א יבוא:

“פרק ז': תעודות בדיקה להתאמה לתקן ובדיקת מצרכים”;

(14) בסעיף 12 ג –

(א) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום “הועד הפועל” יבוא “המכון”;

ד ב ר י ה ס ב ר

שניתנו לממונה לביצוע ביקורת לפי חוק זה לא מנעו את הסכנה. עוד מוצע בסעיף זה לאפשר לממונה להורות על איסופו של המצרך למקום שקבע, להורות על החזרתו היוזמה לעוסק או על השמדתו והכול באופן שיקבע ולאחר שנתן לעוסק את זכות הטעון.

לפסקה (14)

מוצע לתקן את סעיף 12ג(ב) ולקבוע כי השכר שישולם למכון התקנים בעד השירותים שהוא נותן ישולם בהתאם למחירון. ואולם השכר שישולם בהתאם למחירון בדבר בדיקת התאמת מצרך לתקן רשמי ייקבע על ידי השר. עוד מוצע לקבוע הוראת מעבר לתיקון סעיף זה ולפיה שכר שקבע הוועד הפועל של מכון התקנים באישור השר בדבר בדיקת התאמת המצרך לתקן רשמי ערב יום התחילה יעמוד בתוקפו שנה מיום תחילתו של חוק זה. נוסף על כך מוצע בשם זכות הציבור למידע לקבוע את חובת המשרד ומכון התקנים לפרסם באתר האינטרנט של

לפרסם הודעה. נוסף על כך מוצע בסעיף לאפשר לממונה לפרסם ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו הקבועה בחוק. מרבית האכיפה של הממונה מסתמכת על ממצאי נטילות ובדיקות שהוא עורך בדבר התאמת מצרכים או תהליכי עבודה לדרישות התקן הרשמי החל עליו. מתן האפשרות לפרסם ממצאי בדיקות במגבלות של מתן זכות טעון כקבוע בסעיף המוצע, תגביר מצד אחד את מודעות הציבור לסכנה הגלומה בשימוש ואף תמנע סכנה או תתריע על סכנה שכבר קרתה, ומצד שני תיתן כלי בידי הממונה לאכוף את הוראות חוק התקנים תוך שמירה על כללי מינהל תקין והמשפט המינהלי.

עוד מוצע להוסיף את סעיף 10ב בדבר סמכותו של הממונה להורות לעוסק להפסיק לייצר או למכור מצרך, או להפסיק להציג אותו למכירה משום שאינו מתאים לדרישות תקן רשמי החל עליו. הפסקת הייצור או המכירה כאמור, חיונית להבטחת שלומו ובריאותו של אדם או להבטחת איכות הסביבה ובעיקר במקום ששאר הסמכויות

(2) במקום "שר התעשייה, המסחר והתיירות" יבוא "שר הכלכלה; למעט השכר בהתאם למחירון בדבר בדיקת התאמת מצרך לתקן רשמי שיקבע השר; לא יקבע השר את המחירון בדבר התאמת המצרך לתקן רשמי, אלא לאחר שנתן למכון הזדמנות סבירה להגיש את טיעונו ביחס לקביעת המחירון";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שכר שקבע המכון באישור השר בדבר בדיקת התאמת מצרך לתקן רשמי ערב יום תחילתו של פרק ב' לחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013 (להלן – יום התחילה), יעמוד בתוקפו עד תום שנה מיום התחילה";

(15) אחרי סעיף 12 ג יבוא:

"פרק ח': איסורים ופטורים";

(16) אחרי סעיף 16 יבוא:

"פרק ט': אמצעי אכיפה מינהליים

סימן א': הטלת עיצום כספי

עיצום כספי 16 א. (א) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 25,000 שקלים חדשים:

(1) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך, או משתמש במצרך כאמור בכל עבודה שהיא, או מבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכיה לא עומדים בדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות שחלות לגביו בתקן הרשמי, למעט דרישות בדבר סימון המצרך, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

ד ב ר י ה ס ב ר

15,000 שקלים חדשים ואם העוסק אינו תאגיד בסך 10,000 שקלים חדשים.

הוספת סמכותו של הממונה על התקינה להטיל עיצום כספי כאמור היא תוספת של כלי אכיפה נוסף לסמכותו של הממונה לביצוע ביקורת על ביצוע הוראות חוק זה, בין השאר לצד כלי אכיפה מינהלי נוסף של צו מינהלי הנתון לו לפי הוראות סעיף 17 לחוק.

עיצום כספי הוא כלי אכיפה יעיל, מהיר והחשיבות הרבה שלו היא בהיותו גם מרתיע שכן יש ביכולתו להקטין את שכיחות ההפרות שנקבעו.

עיצום כספי לפי התיקון המוצע מוטל על הפרות שקל, פשוט וברור להיווכח בקיומן, והטלתו אינה מחייבת בירור עובדתי מורכב. הטלת העיצום הכספי גם נבדלת מהטלת

המשרד והמכון את המחירון נוסף על החובה הקבועה כיום להעמיד את המחירון לעיון הציבור במשרדי המכון והממונה על התקינה.

לפסקה (16)

מוצע להוסיף לסמכות הממונה על התקינה גם אמצעי אכיפה מינהליים מלבד צו מינהלי. לפיכך, אחרי סעיף 16 לחוק מוצע להוסיף את סעיף 16א והכותרת "פרק ט': אמצעי אכיפה מינהליים" ולקבוע בסימן א' את כלי האכיפה של עיצום כספי. לפי פסקה (א) המוצעת יהיה הממונה על התקינה רשאי להטיל על עוסק עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסך 25,000 שקלים חדשים ואם העוסק אינו תאגיד בסך 10,000 שקלים חדשים לגבי הפרה של הוראות הקבועות בסעיף. ולפי פסקה (ב) המוצעת יהיה רשאי הממונה להטיל על עוסק עיצום כספי בסך

(3) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מצרך שמפרט שלו נקבע כתקן רשמי, או משתמש במצרך כאמור בכל עבודה שהיא, בלי שניתן לו היתר לסמנו בתו תקן או בלי שסימנו בהתאם לתנאי ההיתר, בניגוד להוראות צו שניתן לפי סעיף 9(ב);

(4) לא הודיע לממונה על פגיעה שנגרמה בשל מצרך, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(א2);

(5) לא הודיע או לא פרסם הודעה מטעמו לפי דרישת הממונה, כי מצרך או תהליך עבודה לא מתאים להוראות תקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 10א(1);

(6) מסמן חומר או מוצר בתו תקן בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 11(ג).

(ב) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות פרק זה, בסכום של 10,000 שקלים חדשים, ואם הוא תאגיד – בסכום של 15,000 שקלים חדשים:

(1) מייצר, מוכר, מייבא או מייצא מצרך שלא עומד בדרישות תקן רשמי לגבי סימון המצרך, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(2) מתחזק, מתקין או מפעיל מצרך שלא בהתאם לדרישות בדבר סימון המצרך שנקבעו לגביו בתקן הרשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א1);

(3) לא הודיע לממונה כי מצרך לא עומד בהוראות תקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(א1);

(4) לא שמר תלונות שהתקבלו אצלו ביחס לסיכונים שנגרמו או שעלולים להיגרם ממצרך שחל עליו תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א2)(ג);

(5) השתמש במילה מהמילים המוגנות כשם לעסקו או לפעולות עסקו, בלא היתר מהשר, בניגוד להוראות סעיף 13(א2).

16.ב. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 16א.

הפרה בנסיבות מחמירות

ד ב ר י ה ס ב ר

נסיבות מחמירות. מוצע לקבוע כי נסיבות מחמירות יהיו כאשר ההפרה נוגעת למספר רב במיוחד של מצרכים. לעניין זה, יקבע הממונה בנהליו מה ייחשב מספר רב במיוחד של מצרכים לגבי סוגי המצרכים השונים ויפרסם את נהליו באתר האינטרנט של המשרד. בסעיף 16ג מוצע לקבוע את ההסדר להטלת עיצום כספי על עוסק.

סנקציה פלילית בכך שאינה מלווה בקלון החברתי שכרוכה בו הרשעה בפלילים ואינה גוררת אחריה רישום פלילי.

בסעיף 16ב המוצע מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי בסך של פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שנקבע בסעיף 16א המוצע ובמקרה של

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של מצרכים.

הודעה על כוונת חיוב
ג.16 (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 16א או 16ב, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 16ד;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראת סעיף 16ח, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

זכות הטיעון
ד.16 מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 16ג, רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

החלטת הממונה ודרישת התשלום
ה.16 (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 16ד, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 16ז.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף 16ה המוצע נקבע ההסדר להחלטת הממונה לאחר שהוציא לעוסק המפר את הודעה על כוונת חיוב וכן נתן לו את זכותו לטעון לפניו על כוונתו להטיל עליו עיצום כספי ועל סכום העיצום שקבע. החלטת הממונה להטיל עיצום כספי ובסכום שקבע על העוסק המפר יהיה באמצעות מסירת דרישת תשלום לעוסק המפר ובתנאים שנקבעו בסעיף קטן (ב). עוד מוצע לקבוע בסעיף 16ה המוצע את סמכותו של הממונה להטיל סכומים מופחתים אם

בסעיף 16ד המוצע נקבע כי יש לאפשר לעוסק המפר את זכותו לטעון את טענותיו לפני הממונה, בכתב, כפי שיוורה הממונה לעניין כוונתו להטיל עליו עיצום כספי ולעניין הסכום שהוטל וזאת בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה. כמו כן מוצע לקבוע את סמכותו של הממונה להאריך את התקופה האמורה למתן זכות הטיעון לתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראת סעיף 16ד, בתוך התקופה האמורה בסעיף 16ד, יראו הודעה זו, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

(א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 16א, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 16יב, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 16יג.

116. הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיף 16א, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

(א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מן הסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

116. סכומים מופחתים

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

(א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 16ד – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 16ז(א) ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בידי בית המשפט – יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור או בערעור, לפי העניין.

116. סכום מעודכן של העיצום הכספי

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 16א יתעדכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

ד ב ר י ה ס ב ר

את ההסדר לסכום מעודכן של עיצום כספי, ובסעיף 116 המוצע את ההסדר להטלת עיצום כספי לגבי הפרות

נקבעו המקרים, הנסיבות והשיקולים על ידי השר, ושר המשפטים. נוסף על כך מוצע לקבוע בסעיף 16ח המוצע

- (ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).
- 16ט. המועד לתשלום העיצום כספי
המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 16ה.
- 16י. הפרשי הצמדה וריבית
לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹³ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.
- 16יא. גבייה
עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)¹⁴.

סימן ב': התראה מינהלית

- 16יב. (א) התראה מינהלית
היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מהוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 16א, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.
- (ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 16ו, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 16יג.
- 16יג. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 16יב, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

זה כאמור בסעיף קטן (א) המוצע, במקרים שקבע בנהליו ובאישור היועץ המשפטי לממשלה. ככלל, סעד זה מתאים לטיפול בהפרות ראשונות של המפר או בהתייחס לנסיבות שייקבעו בנהליו של הממונה כמצדיקות מתן "הודמנות נוספת" לתיקון ההפרה, תוך היכולת להחזיר את המפר "למוטב". התראה מינהלית מוטלת מקום שניתנה סמכות להטיל עיצום כספי והיא במקום ההודעה על כוונת החיוב. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כי על הממונה יהיה לציין בהתראה המינהלית מהו המעשה המהווה את ההפרה, את דרישתו מהמפר להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרתו או יחזור עליה הוא יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או חוזרת כאמור בסעיף 16ו המוצע. כמו כן יציין הממונה את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 16יג המוצע. עוד מוצע לקבוע

נמשכות והפרות חוזרות. כמו כן בסעיף 16ט מוצע לקבוע כי העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום וזאת אם לא שולם העיצום הכספי במועד. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף 16ו את ההסדר להוספת הפרשי ריבית והצמדה ובסעיף 16יא המוצע את הכלל כי עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

עוד מוצע לקבוע את סימן ב' "התראה מינהלית" וכאמור בסעיף 16יב המוצע. ההתראה המינהלית אף היא כמו העיצום הכספי והצו המינהלי כלי אכיפה שאינו פלילי. כלי אכיפה זה, הוא כלי "מקדים", המיועד גם הוא לעודד את הציות של העוסקים להוראות החוק. כלי ההתראה המינהלית המוצע הוא כלי מקדים או מחליף לסמכותו של הממונה להטיל עיצום כספי. הממונה יעשה שימוש בכלי

¹³ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹⁴ חוקי א", כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

16 יד. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 16(א).

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת לאחר
התראה

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לענין סעיף 16(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת.

סימן ד': שונות

16 טו. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 16א ושל ההוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

עיצום כספי בשל
הפרה לפי חוק זה
ולפי חוק אחר

ד ב ר י ה ס ב ר

16א והוראות אחרות לפי חוק אחר לא יוטל עיצום כספי נוסף, אלא עיצום כספי אחד. נוסף על כך, בסעיף 16 יד מוצע לקבוע את ההסדר לערער על דרישת תשלום או על התראה מינהלית לפני בית משפט השלום שבו יושב נשיא בית המשפט השלום שבאזור שיפוטו ניתנה ההחלטה וזאת בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר ההודעה על החלטה. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) באופן מפורש כי אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את התשלום של העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה כך. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) שאם החליט בית המשפט לקבל את הערעור על דרישת התשלום לאחר ששולם העיצום הכספי או הופקד עירבון והורה על החזרת סכום העיצום הכספי או הפחתתו או על החזרת העירבון, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו, עד יום החזרתו.

נוסף על כך מוצע לקבוע את ההסדר לפרסומו של הממונה את ההודעה בדבר הטלת עיצום כספי על מפר. כך מוצע לקבוע בסעיף 16טו המוצע כי ההודעה תתפרסם באתר האינטרנט של משרד הכלכלה ובדרך נוספת אם החליט כך הממונה וכן את כל הפרטים שנקבעו בפסקאות (1) עד (6) של סעיף קטן (א) המוצע וזאת כאמור בסעיף לצורך הבטחת שקיפות של הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה של הממונה להטיל עיצום כספי. כמו כן מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) את סמכותו של הממונה לפרסם בדבר הגשת ערעור על דרישת תשלום ואת תוצאותיו וזאת

בסעיף 16 יג את ההסדר לבקשתו של מפר לבטל התראה מינהלית שניתנה לו על ידי הממונה וזאת בכתב בתוך 30 ימים ומן הטעמים שנקבעו בפסקאות (1) עד (2) של סעיף קטן (א) המוצע כאשר לא ביצע את ההפרה או שהמעשה שביצע כפי שתיאר הממונה בהתראה, אינו מהווה הפרה לדעתו. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) את סמכותו של הממונה לבטל את ההתראה, לדחות את הבקשה לביטולה. החלטת הממונה כאמור תהיה בכתב ומנומקת.

עוד מוצע לקבוע בסעיף 16 יד את ההסדר שיתקיים לאחר שהוצאה למפר התראה מינהלית והוא המשיך להפר את ההוראה שבגינה נשלחה לו התראה מינהלית. בסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי מסירת הממונה דרישת תשלום לעיצום כספי לפי הוראות סעיף 16(א) בשל הפרה נמשכת, לא תגרע מזכותו של המפר לטעון כאמור בסעיף 16 יד המוצע רק לענין סכום העיצום הכספי בלבד. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) כי מפר שנמסרה לו התראה מינהלית וחזר על הפרה של ההוראה שבשלה ניתנה לו ההתראה וזאת בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור בהפרה חוזרת לענין סעיף 16(ב) המוצע ולממונה יש סמכות למסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת.

בסימן ד' המוצע, מוצע לקבוע הוראות שונות. כך מוצע לקבוע בסעיף 16טו ולמען הסר ספק כי על מעשה אחד המהווה הפרה לפי הוראות חוק זה המנויות בסעיף

16טז. (א) על החלטת הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית המשפט השלום שבאזור שיפוטו ניתנה ההחלטה; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שבו נמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א), כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו, עד יום החזרתו.

פרסום בדבר הטלת 16יז. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם לציבור באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרך נוספת אם החליט כך לצורך אותו עניין, את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
  - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
  - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
  - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
  - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
  - (6) שמו של המפר – אם המפר הוא תאגיד.
- (ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 16כא, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

ד ב ר י ה ס ב ר

הפרה, אלא גם נקבעה כעבירה פלילית על חוק זה. כך מוצע לקבוע, כי במקרה זה תשלום עיצום כספי, המצאה של התראה מינהלית למפר לא יגרעו מאחריותו הפלילית. עם זאת מוצע לקבוע בסעיף קטן (ב) סייג מפורש כי אם שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית או הודעה על אפשרות להגיש כתב התחייבות ועירבון בשל הפרה לפי סעיף 16א המהווה גם עבירה, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) שאם שילם המפר עיצום כספי והוגש בכל זאת נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א) המוצע, יוחזר לו הסכום ששילם ובמידת הצורך גם בהפרשי הצמדה וריבית.

בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) את סמכותו של הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזוהרת הציבור וכן בסעיף קטן (ד) את האיסור לפרסם מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי חוק חופש המידע או לפי שיקול דעתו מידע שאינה חייבת רשות ציבורית למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור. עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ה) כי פרסום בדבר הטלת עיצום כספי או בדבר ערעור עליו ותוצאותיו יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – יהיה לשנתיים.

עוד מוצע לקבוע בסעיף 16טז המוצע את ההסדר לשמירת האחריות הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מהוראות המפורטות בסעיף 16א המוצע שהיא לא רק בגדר

(ג) על אף הוראות סעיף קטן א(6), רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁵, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום באתר האינטרנט של המשרד כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

16 י"ח. (א) תשלום עיצום כספי או המצאת התראה מינהלית, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מהוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 16א, המהווה עבירה.

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור, בסעיף קטן (א), לא יוגש כנגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום, ועד יום החזרתו;

(17) אחרי סעיף 16 יבוא:

“פרק י': עונשין”;

(18) אחרי סעיף 17 יבוא:

“פרק י"א: צווים והתחייבות”;

(19) בסעיף 17ג, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א) לא יינתן צו מינהלי כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שניתנה למי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן, הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; לא ניתן לאתר בשקידה סבירה את מי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן, תינתן לו ההזדמנות כאמור לאחר שאותה, ככל שהיה ניתן לאתר בשקידה סבירה;

ד ב ר י ה ס ב ר

להוציא צו מינהלי מכוח עקרונות המשפט המינהלי לאחר שניתנה זכות טיעון או במקרה שיש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית.

לפסקה (19)

מוצע לתקן את סעיף 17ג המקנה לממונה סמכות להוציא צו מינהלי ולהוסיף את הסעיפים הקטנים (א) ו-(2) המסדירים את סמכותו של הממונה על התקינה

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(א2) על אף הוראות סעיף קטן (א1), מצא הממונה כי יש אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור, בבטיחותו או באיכות הסביבה, רשאי הממונה לתת צו מינהלי למי שגרם לפגיעה או למי שעומד לעשות כן כאמור באותו סעיף קטן (א1), גם בלא שניתנה הזדמנות לטעון טענות, אם סבר שיהיה במתן ההזדמנות כאמור כדי לסכל את מטרת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן.”;

(20) אחרי סעיף 117 יבוא:

“פרק י”ב: שונות”;

(21) בסעיף 24, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

”(ו) אדם שהוסמך על ידי הממונה לעריכת ביקורת לפי הוראת סעיף 10(ב), ערב יום תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה למפקח לפי חוק זה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה או עד להסמכתו למפקח לפי סעיף 10(ב) לחוק, לפי המוקדם, ויהיו נתונות לו כל הסמכויות המפורטות בחוק זה.”

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים

3. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש”ס-2000¹⁶, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 44 יבוא:

”45. תקינה – החלטה של רשות לפי חוק התקנים, התשי”ג-1953, ולמעט החלטה לפי סעיף 6 עד 8(א), 9(ב), 9(ג), 11(א), 12א או 16.”

תיקון פקודת הייבוא והייצוא

4. בפקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל”ט-1979¹⁷ (להלן – פקודת הייבוא והייצוא) –

- (1) בסעיף 2, במקום “שר התעשייה, המסחר והתיירות” יבוא “שר הכלכלה” והמילים “להלן בסעיף זה ובסעיפים 3 עד 6 – שר התעשייה)” – יימחקו;
- (2) בסעיף 3, בכל מקום, במקום “שר התעשייה” יבוא “שר הכלכלה”;
- (3) בסעיף 4, במקום “ששר התעשייה” יבוא “ששר הכלכלה”;
- (4) בסעיף 6, בכל מקום, במקום “שר התעשייה” יבוא “שר הכלכלה”;
- (5) אחרי סעיף 2 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (21)

החלטה של רשות (השר, הממונה או מכון התקנים) לפי חוק התקנים, למעט החלטה לפי סעיפים 6 עד 8(א), 9(ב), 9(ג), 11(א), 12א או 16 לחוק. כך, על החלטה לפי פרט זה, יהיה ניתן להגיש עתירה מינהלית בהתאם להוראות חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים.

סעיף 4 מוצע לתקן את פקודת הייבוא והייצוא [נוסח חדש], התשל”ט-1979, ולהוסיף את סעיף 2א בדבר ייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי כתנאי לייבוא לישראל. בתיקון סעיף זה מוצע לקבוע לראשונה הסדר ספציפי בחקיקה ראשית לעניין ייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי, הסדר שפעל עד כה מתוקף סמכותו הכללית של השר לפי סעיף 2 לפקודת הייבוא והייצוא והוראות צו הפיקוח שהותקן מכוחו – צו ייבוא חופשי.

מוצע לקבוע בסעיף 24 לחוק בהוראות המעבר, גם הוראה המסדירה את המעבר מאכיפה באמצעות הסמכה של אדם לפי הוראות סעיף 10 למינוי מפקחים, כך שאדם שהוסמך על ידי הממונה לעריכת ביקורת לפי הוראות סעיף 10(ב) ערב תחילתו של חוק זה, יראו אותו כאילו מונה כמפקח לפי חוק זה לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים מיום פרסומו של חוק זה או עד שימונה למפקח לפי הוראות סעיף 10(ב) לחוק המוצע, לפי המוקדם וכן יהיו לו כל הסמכויות המפורטות בחוק זה.

סעיף 3 מוצע לתקן את חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש”ס-2011, ובתוספת הראשונה להוסיף פרט “תקינה” ולכלול במסגרת הפרט המוצע כי

¹⁶ ס”ח התש”ס, עמ’ 190; התשע”ג, עמ’ 29.

¹⁷ דיני מדינת ישראל 32, עמ’ 625; ס”ח התשנ”ב, עמ’ 163.

"ייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי" 2.א. (א) בסעיף זה –

"הממונה על התקינה" ו"תקן רשמי" – כמשמעותם בחוק התקנים, התשי"ג-1953 (להלן – חוק התקנים);
"טובין" – לרבות טובין שהוא גם מצרך לפי חוק התקנים;
"מפר אמון" – כמשמעותו בסעיף קטן (ו).

(ב) בלי לגרוע מכלליות הוראות סעיף 2, הוראות שיקבע השר בצו פיקוח בדבר הסדרה של ייבוא טובין אשר מחייבות בדיקת התאמה לדרישות תקן רשמי, כולן או חלקן (להלן – צו פיקוח), יחילו חובה להגשת תצהיר בדבר התאמת הטובין לדרישות התקן הרשמי החל עליו, ובנוסף שיוורה הממונה, ולא יחילו חובה להמצאת אישור בדבר התאמת הטובין לדרישות תקן רשמי.

(ג) נוסף על חובת הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי השר, בהתייעצות עם הממונה, לקבוע תנאים נוספים בצו הפיקוח להסדרה של ייבוא טובין; הממונה רשאי להורות בהנחיותיו את אופן בדיקת התנאים הנוספים שקבע השר.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע בסעיף קטן (ה) את ההסדר הנדרש לעניין ייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי חדש לראשונה ואת ההסדר הנוגע למי שהוא מפר אמון כפי המוצע בסעיף קטן (ו) המוצע לרבות סמכותו של השר לקבוע הוראות לעניין דרישת ערובה כאמור בסעיף קטן (ז).

בסעיף 2א המוצע נקבע לראשונה הסדר ספציפי בחקיקה ראשית לעניין ייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי, הסדר שעד כה התקיים מתוקף סמכותו הכללית של השר לפי סעיף 2 לפקודת הייבוא והייצוא והוראות צו הפיקוח שהותקן מכוחו, צו ייבוא חופשי. אשר על כן, נדרש לקבוע בהתאמה גם הוראות בדבר תחולה והוראות מעבד. עוד מוצע לקבוע את סעיף קטן (ט) בדבר שמירת סמכות של רשויות מוסמכות שהוגדרו או נקבעו בצו פיקוח בדבר הסדרת ייבוא טובין למדינת ישראל, וזאת כדי לשמור על יכולתן לדרוש בדיקה של עמידה בדרישות תקן כתנאי לייבוא טובין למדינת ישראל לרבות לעניין המצאת אישור בדבר התאמתו לדרישות תקן רשמי החל עליו, ולקבוע אותו בהוראותיהן או בהוראות מכוח צו פיקוח כתנאי למתן אישור ייבוא או רישיון יבוא על ידם לטובין. יודגש כי אין בכך כדי למנוע מרשות מוסמכת לדרוש תצהיר בדבר התאמת הטובין לתקן, כולו או חלקו כאמור בסעיף קטן (ב).

אשר על כן, מוצע לקבוע הגדרות ל"תקן רשמי" ול"מפר אמון" וכן לקבוע בסעיף קטן (ב) את הכלל לייבוא טובין שחל עליו תקן רשמי ואת סמכותו של השר לקבוע תנאים נוספים לפי סעיף 2 המוצע. בסעיף קטן (ב) מוצע לקבוע כי בלי לגרוע מסמכותו של השר הכלכלה לפי סעיף 2 לפקודה, הוראות שיקבע השר לעניין הסדרה של ייבוא טובין לישראל שחלה עליו דרישה לעמידה בדרישות תקן רשמי לא יכללו את החובה להמצאת אישור על התאמת מצרך לתקן רשמי החל עליו, אלא יחויבו בהגשת תצהיר בדבר התאמת המצרך לתקן רשמי החל עליו בנוסף שיוורה עליו הממונה. הוראה זו תקל על ייבוא טובין לישראל וזאת תוך שמירה על סמכות השר לקבוע כי מצרך שנדרש לצורך ייבואו בהגשת תצהיר כאמור יהיה נדרש גם לעמידה בתנאים נוספים לצורך מכירתו בישראל כאמור בסעיף קטן (ג) המוצע.

נוסף על כך כדי להבטיח את שלומה, בטיחותה, בריאותה של אדם ואת השמירה על איכות הסביבה משימוש בטובין שיובאו לישראל, מוצע לקבוע בסעיף קטן (ג) את סמכותו של השר לחייב בבדיקת התאמת המצרך המיובא להוראות התקן הרשמי החל עליו, אם נוכח כי מהטעמים האמורים כי יש לחייב בבדיקת התאמה כאמור או שנוכח כי מי שייבא טובין לישראל הוא מפר אמון כהגדרתו בפסקת המשנה המוצעת ולחייבו גם בערובה כפי שקבע השר.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי השר לקבוע בצו פיקוח חובה להמצאת אישור מעבדה על התאמת הטובין לתקן רשמי החל עליו, אם הודיע לו הממונה כי מטעמים של שמירה על שלומו, בריאותו או בטיחותו של אדם, או על איכות הסביבה, יש לדרוש הוכחת עמידתו של הטובין בדרישות תקן רשמי לרבות בדיקת התאמתו לתקן רשמי ובאופן שהממונה הורה בהנחיות ובשים לב למדיניות הנוהגת לגבי בדיקת התאמה החלה על טובין דומה במדינות מפותחות עם שווקים משמעותיים.

(ה) הנחיות לפי סעיף זה יתפרסמו באתר האינטרנט של המשרד.

(ו) נוכח הממונה כי מי שייבא טובין או מבקש לייבא טובין הוא מפר אמון, רשאי הוא נוסף על האמור בסעיף קטן (ג), לקבוע דרישות בדיקה נוספות או אחרות, ובכלל זה, דרישת ערובה, ובלבד שהודיע למי שנוכח לגביו כי הוא מפר אמון כי הוא מפר אמון, ונתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו; בסעיף זה, "מפר אמון" – מי שייבא טובין או מבקש לייבא טובין שנוכח הממונה כי התקיים לגביו אחד או יותר מאלה:

(1) ייבא טובין או ביקש לייבא טובין על יסוד מידע כוזב או שגוי לרבות באמצעות מסמכים כוזבים או שגויים;

(2) הפר לדעת הממונה תנאי מן התנאים שקבע הממונה לייבוא הטובין לפי סעיף קטן (ג) או חדל מלקיים תנאי כאמור והממונה סבר כי מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון;

(3) הפר הוראה מהוראות הפקודה או צו פיקוח או של חיקוק אחר החל בעניין ייבוא של טובין או הפר הוראה על פי כל אחד מהם, וסבר הממונה לגביה כי מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה של ההוראה שהופרה יש יסוד סביר לקבוע כי הוא מפר אמון; בפסקה זו, "הוראה שהופרה" – מי שנקבע לגביו בהליך שיפוטי או מינהלי לפי דין שהפר הוראות דין, לעניין זה, "הליך" – לרבות סעיף 14 לפקודה.

(ז) השר יקבע הוראות לעניין דרישת הערובה ממפר אמון לפי סעיף קטן (ו), ובין השאר, הוראות בדבר סוג הערובה, תנאיה, סכומה וחילוטה.

(ח) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ד), הממונה רשאי להורות כי ייבוא טובין שחל עליו לראשונה תקן רשמי יחויב בבדיקת התאמה לדרישות תקן רשמי החל עליו לתקופה שלא תעלה על שנה מיום תחילת תוקפה של הכרזתו לפי סעיף 8(ג) לחוק התקנים, או עד שהממונה יורה על הגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) עד (ג) לפי העניין, המוקדם מבין שניהם; על אף האמור, הממונה רשאי לקבוע כי טובין שחל עליהם לראשונה תקן רשמי לא יידרשו לבדיקת התאמתם לדרישות תקן רשמי החל עליהם, אלא בהגשת תצהיר כאמור בסעיף קטן (ב) ובתנאים שיקבע הממונה לפי סעיף קטן (ג), ככל שיקבע.

תחולת סעיף א2   2.ב. (א) דרישת אישור עמידה בתנאי שחרור הטובין שקבע הממונה ושנקבעה בצו פיקוח לפי הוראות סעיף 2 שהותקן ערב יום תחילתו של פרק ב' לחוק לשינוי סדרי עדיפויות לאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013 (בסעיף זה – יום התחילה), תעמוד בתוקפה עד יום התחילה, למעט לעניין טובין שהתקיים לגביהם האמור בסעיף קטן (ב).

(ב) טובין שקבע הממונה בהוראותיו ערב יום התחילה כי נדרשת לגביהם בדיקת מעבדה של מכון התקנים הישראלי בדבר התאמתם לדרישות תקן רשמי לצורך קבלת אישור עמידה בתנאי שחרור הטובין שקבע לטובין הממונה, ימשיך להידרש בצו הפיקוח לבדיקת התאמה כאמור, אלא אם כן קבע הממונה אחרת.

(ג) פרסם הממונה הנחיות ערב יום התחילה כי נדרש ממי שמייבא טובין או מבקש לייבא טובין לתת תצהיר בדבר התאמה להוראות תקן רשמי לפי סעיף זה, תעמוד הנחיה זו בתוקפה והתצהיר יינתן לממונה לפי הנוסח שיוורה עליו הממונה לפי סעיף א2(ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע בסעיף 2ב כי במקום שבו הממונה קבע כבר בהוראותיו ערב יום התחילה של חוק מוצע זה כי המייבא טובין נדרש להגשת תצהיר לצורך כניסתו של הטובין לשערי ישראל או לצורך שיווקו בישראל, תעמוד דרישתו של הממונה בתוקף, אך התצהיר יוגש לממונה ולא למכון התקנים הישראלי.

כמו כן מוצע להוסיף לפקודה את סעיף 2ב, ולפיו צו פיקוח שהותקן לפי הוראת סעיף 2 ערב יום התחילה יעמוד בתוקפו עד יום התחילה של סעיף 2ב, למעט טובין שקבע הממונה כבר בהוראותיו ערב יום התחילה כי נדרש לגביהם אישור התאמה להוראות תקן רשמי או שקבע לגביהם הממונה אחרת.

(ד) אין בהוראות סעיף 2א וסעיף זה כדי לגרוע מסמכויות של רשות מוסמכת לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצויים הטובין הטעונים הסדרה; ואין בהן כדי למנוע מרשות מוסמכת לדרוש תצהיר בדבר התאמת הטובין לתקן, כולו או חלקו, כאמור בסעיף קטן (ב) ובשינויים המחויבים, לצורך מתן רישיון או אישור יבוא; לעניין זה, "רשות מוסמכת" – כהגדרתה בצו פיקוח או רשות אחרת שנקבעה בצו פיקוח לעניין הסדרת ייבוא טובין אשר בתחום סמכותה מצויים הטובין הטעונים הסדרה או הענקת רישיון ייבוא או אישור ייבוא.

5. (א) תחילתו של פרק זה חודשיים מיום פרסומו של חוק זה, ואולם תחילתם של סעיפים 2(8), (11) ו-16(1) ו-4 לפרק זה, חצי שנה מיום פרסומו של חוק זה.
- (ב) שר הכלכלה ושר האוצר (בסעיף קטן זה – השרים) רשאים, בצו, לדחות את מועד תחילתם של סעיפים 2(8), (11) ו-16(1) ו-4 לפרק זה לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים, אם נוכחו השרים כי לא מתקיימים התנאים לביצוע אכיפה לפי הוראות פרק זה או שמערך האכיפה כאמור טרם החל לפעול.

פרק ג': רשויות מקומיות

סימן א': הסדר רשויות מקומיות עצמאיות – הוראת שעה

6. מטרת סימן זה לעגן את מלוא ההיבטים הנוגעים לתשלום סכום מידי הרשויות העצמאיות כהגדרתן בסימן זה, העלאת שיעור הארנונה בתחומן בשיעור הנוסף, כהגדרתו בסימן זה, וכל הוראה נוספת הכרוכה בעניינים אלה.

ד ב ר י ה ס ב ר

פרק ג' רשויות מקומיות

סימן א' כללי בהמשך לסיכום עקרונות בין משרד האוצר ובין נציגות של השלטון המקומי, לרבות מרכז השלטון מקומי, מרכז המועצות האזוריות ופורום ה-15 (בפרק זה – סיכום עם השלטון המקומי), החליטה הממשלה בסעיף 2 להחלטת ממשלה מס' 201 מיום ד' בסיוון התשע"ג (13 במאי 2013) (בפרק זה – החלטה 201) לקבוע בחקיקה, בהוראת שעה, הסדר מיוחד לרשויות מקומיות המאופיינות ביציבות כלכלית (בפרק זה – רשויות עצמאיות), שיעקרו – העברת סכום מאת הרשויות העצמאיות לאוצר המדינה, לצורך חלוקתו כמענקי איזון ופיתוח לרשויות מקומיות חלשות יותר מבחינה כלכלית, והעלאת ארנונה בתחום הרשויות העצמאיות בשיעור מיוחד, לצורך מימון העברת הסכום האמור.

סעיף 6 מטרת הוראת השעה המוצעת היא לעגן את מלוא ההיבטים הנוגעים לתשלום סכום מידי הרשויות העצמאיות כהגדרתן בסימן זה, להעלאת הארנונה בתחומן, וכל הוראה נוספת הכרוכה בעניינים אלה. מהבהרה זו עולה כי הוראת השעה מיישמת באופן מלא וסופי את הוראות הסיכום עם השלטון המקומי, ואת האמור בהחלטה 201 בעניינו, ועל כן מובן כי הסיכום וההחלטה האמורים אינם יוצרים זכות למאן דהו, מעבר לאמור בהוראת השעה.

סעיף 5 מוצע לקבוע הוראה בדבר תחילה של חוק זה ולהפריד בין הוראות שניתן להתחיל את קיומן לאחר חודשיים מיום פרסום חוק זה להוראות בדבר אכיפה שמצריכות זמן התארגנות של חצי שנה. לפיכך מוצע לקבוע בסעיף קטן (א) כי תחילתו של פרק זה חודשיים מיום פרסום חוק זה, ואולם תחילתן של פסקאות (9), (12) ו-17(1) לסעיף 2 שעניינן "אחריות עוסק", "הודעה בדבר מסוכנות מצרך" ו"אמצעי אכיפה מינהליים", בהתאמה וסעיף 4 בדבר תיקון פקודת הייבוא והייצוא, חצי שנה מיום פרסום חוק זה. עוד מוצע לקבוע מנגנון הארכה בסעיף קטן (ב) ולפיו שר הכלכלה ושר האוצר (להלן – השרים) רשאים, בצו, לדחות את מועד תחילתן של פסקאות (9), (12) ו-17(1) לסעיף 2 שעניינן "אחריות עוסק", "הודעה בדבר מסוכנות מצרך" ו"אמצעי אכיפה מינהליים", בהתאמה, וסעיף 4 בדבר תיקון פקודת הייבוא והייצוא, לתקופה אחת נוספת שלא תעלה על שישה חודשים אם נוכחו השרים כי לא מתקיימים התנאים לביצוע אכיפה לפי הוראות תיקון זה או שמערך האכיפה כאמור טרם החל לפעול.